

РЕШЕНИЕ

№ 7357

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 30.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **8724** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на П. Б. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап. 4 срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, последван от изричен отказ, обективиран в заповед № 145/12.08.2013г. за назначаване на жалбоподателя на длъжността директор на Областна дирекция на ДФ „Земеделие” [населено място] по реда на § 4, ал. 2 от ЗДСл.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен и постановяване на съдебно решение, с което административният орган да бъде задължен в определен срок да назначи жалбоподателя на длъжността. Основните доводи са, че с влязло в сила съдебно решение от 29.12.2011г. по гр.д.№21413/2011г. на СРС, 75- ти състав е признато за незаконно уволнението на П. Б. И. и той е възстановен на длъжността, която е заемал преди уволнението. На 29.07.2013г. е уведомен на основание чл. 345, ал. 1 от КТ, че е възстановен на работа и може да заеме предишната си длъжност. С молба от 06.08.2013г. е уведомил изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, че считано от 07.08.2013г. се явява да заеме длъжността. Длъжността обаче е определена за заемане от държавен служител, за което жалбоподателят не е знаел и не е уведомен. Със заявление по чл. 8 от ЗДСл от 09.08.2013г. и декларация, че отговаря на изискванията на чл. 7 от ЗДСл е заявил искане да бъде назначен като държавен служител при условията на § 4, ал. 2 от ЗДСл, но акт за назначаване на длъжността не е издаден. Допуснато е нарушение на материалния закон, тъй като са налице всички предпоставки за назначаване на длъжността по реда на § 4, ал.2

от ЗДСл, органът по назначението следва да издаде заповед при условията на обвързана компетентност. В хода на съдебното производство жалбоподателя се представлява от адв. Ч., който поддържа възраженията в жалбата. Представя писмени бележки с подробно мотивирани доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Претендира разноски за съдебното производство.

Ответникът по жалбата – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за недопустимост на жалбата, алтернативно твърди, че тя е неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. В тях излага доводи, че редът, по който жалбоподателят следва да реализира своето право на защита е чрез обжалване на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 325, ал. 1 , т. 12 от КТ. Отказът за назначаване на жалбоподателя като държавен служител е законосъобразен. Заявлението по чл. 8 от ЗДСл, ведно с необходимите документи по чл. 8, ал. 2 от ЗДСл и декларацията по чл. 8, ал. 3 от ЗДСл за обстоятелствата по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл са подадени след изтичане на едномесечния срок по § 4, ал. 2 от ЗДСл. Срокът започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение или от 07.05.2013г. и изтича на 07.06.2013г., в който период не са подадени документи за назначаване като държавен служител. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е допустима като подадена в срок, срещу административен акт, който засяга правата и интересите на жалбоподателя и подлежи на оспорване по съдебен ред. Съдът приема, че предмет на оспорване е заповед № 145/12.08.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с която на основание чл. 325, ал. 1 , т. 12 от КТ във връзка с §4, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ПЗР на ЗДСл е прекратено трудовото правоотношение с П. Б. И. от длъжността „Административен директор” с място на работа Областна дирекция на ДФ „Земеделие” [населено място]. Заповедта съдържа изричен отказ за назначаване на жалбоподателя като държавен служител. Този изричен отказ по подаденото заявление по чл. 8 от ЗДСл, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК и подлежи на съдебен контрол. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, защото в заповедта не се съдържа указване на срок и ред на обжалване. Заповедта е връчена на П. Б. И. на 12.08.2013г., жалбата е подадена на 28.08.2013г., спазен е срока по чл.140, ал.1 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С жалбата се иска отмяна на мълчалив отказ на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” да назначи П. Б. И. на длъжността директор на Областна дирекция на ДФ „Земеделие” [населено място] по реда на § 4, ал.2 от ЗДСл. Съдът счита, че предмет на оспорване е изричен отказ, направен със заповед № 145/12.08.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

Видно от събраните по делото доказателства, с решение от 29.12.2011г. на СРС, 75 – ти състав по гр.д. № 21413/2011г. по описа на СРС е отменена заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на П. Б. И. и той е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност – „Административен директор” на Областна дирекция – М. при Държавен фонд „Земеделие”. Съдебното решение е влязло в сила на 07.05.2013г., когато е постановено определение № 574/07.05.2013г. на ВКС, четвърто гражданско отделение, с което не е допуснато до касационно обжалване решение №406/11.06.2012г., постановено по гр.д. № 4230/2012г. на СГС, с което е потвърдено решението на СРС.

На 29.07.2013г. е връчено съобщение на П. Б. И. по чл. 345, ал. 1 от КТ, с което той е уведомен, че в 14 - дневен срок от получаване на съобщението може да се яви да заеме

предишната си работа, поради възстановяването му с влязло в сила съдебно решение.

На 06.08.2013г. жалбоподателят подава молба до изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, че считано от 07.08.2013г. заема отново длъжността, на която е възстановен със съдебното решение.

На 09.08.2013г. П. Б. И. подава заявление за назначаване на длъжността „директор на Областна дирекция” М. на ДФ „Земеделие” по служебно правоотношение с приложени към нея документи и декларация по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на ответника по жалбата заявява, че длъжността, която жалбоподателя е изпълнявал преди уволнението и на която е възстановен съществува в администрацията и е определена за заемане от държавен служител. Фактът на съществуване на длъжността в администрацията по § 4, ал. 2 от ЗДСл не е спорен между страните, изрично потвърден от ответника по жалбата.

Със заповед № 145/12.08.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, на основание чл. 325, ал. 1 , т. 12 от КТ във връзка с § 4, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ПЗР на ЗДСл е прекратено трудовото правоотношение с П. Б. И. от длъжността „Административен директор” с място на работа Областна дирекция на ДФ „Земеделие” [населено място]. В заповедта като причини за прекратяване на трудовото правоотношение е посочено, че съгласно § 85, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗДСл е предвидено, че правоотношенията на служителите в ДФ „Земеделие” се уреждат при реда и условията на § 36, ал. 1 от ПЗР от ЗИД на ЗДСл. Съгласно §36, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗДСл, когато една длъжност, която се изпълнява по трудово правоотношение бъде определена с нормативен акт за заемане от държавен служител, в едномесечен срок от влизането в сила на акта лицето се назначава за държавен служител. Назначаването се извършва, ако служителят отговаря на изискванията по чл. 7 и подаде заявление по чл. 8 от ЗДСл.

От 01.07.2012г. трудовите правоотношения на служителите на ДФ „Земеделие” са се трансформирали в служебни правоотношения и длъжността, на която е възстановен жалбоподателя на работа е определена за заемане от държавен служител. Съдебното решение, с което П. Б. И. е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност е влязло в сила на 07.05.2013г. Заявлението по чл. 8 от ЗДСл, ведно с всички необходими документи за назначаване на държавен служител не е подадено в срок от един месец от влизане на съдебното решение в сила или в срок до 07.06.2013г. С тези мотиви и на основание чл. 325, ал. 1 ,т. 12 от КТ във връзка с § 4, ал. 2 и ал. 1 от ПЗР на ЗДСл е прекратено трудовото правоотношение с жалбоподателя.

Заповедта е връчена на П. Б. И. на 12.08.2013г. В частта, в която с нея е постановен отказ по подаденото заявление за назначаване на жалбоподателя като държавен служител при условията на § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон.

Съгласно § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл, служителите, чиито искове за отмяна на незаконно уволнение и за възстановяване на предишната длъжност са уважени, в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение могат да подадат заявление по чл. 8 , ако отговарят на изискванията по чл. 7 и длъжността, която са изпълнявали до влизането в сила на този закон и на която се възстановяват, съществува в съответната администрация. Безспорно е по делото, че по време на всящ трудов спор за отмяна на заповед за незаконно уволнение и възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност е настъпило изменение в характера на правоотношенията на служителите на ДФ „Земеделие”, като длъжността на жалбоподателя, считано от 01.07.2012г. е определена за заемане от държавен служител. На 05.07.2013г. е влязло в сила съдебното решение за

възстановяване на П. Б. И. на длъжността, заемана преди незаконното уволнение. Спорът между страните е дали е спазен едномесечния срок за подаване на заявлението по чл. 8 от ЗДСл, при условие, че жалбоподателят не е уведомен от работодателя и не е знаел, че длъжността, на която е възстановен е предвидена за заемане от държавен служител. В 14 – дневния срок от получаване на съобщението по чл. 345, ал. 1 от КТ на 29.07.2013г. е подадено уведомление до работодателя, че считано от 07. 08.2013г. жалбоподателят заема предишната си длъжност. На 09.08.2013г. е депозирано заявление по чл. 8 от ЗДСл, ведно с всички необходими документи. Също така не е спорно, че длъжността съществува в администрацията. Отказът е единствено по причина, че органът по назначаването е приел, че заявлението е подадено извън едномесечния срок по § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл. В съдебната практика обаче се приема, че едномесечният срок по § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл започва да тече от момента на уведомяване за промяната на трудовото в служебно правоотношение. В този смисъл съдебно решение № 6601/03.06.2008г. по адм.дело № 1738/2008г., П. отделение на ВАС, решение № 13816/15.12.2008г. по адм.дело №10393/2008г., П. отделение на ВАС, също така и решение № 110/09.06.2011г. по гр.дело №329/2010г., Четвърто гражданско отделение на ВКС. Тълкуването, че срокът за подаване на заявление по § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл започва да тече от момента на уведомяване на възстановения на работа служител, че длъжността е предвидена за заемане по служебно правоотношение е свързано с прилагане по аналогия на разпоредбите за назначаване на държавна служба на работещите по трудово правоотношение в администрацията. След като работодателят има задължение да уведоми работещите в администрацията, че длъжността е определена за заемане по служебно правоотношение и срока за подаване на заявление започва да тече от това уведомление като за лицата, които са в отпуск, командировка или специализация срокът не тече, на по - голямо основание се приема, че е необходимо уведомяване и от него започва да тече срока и за онези лица, които поради незаконно уволнение не са били на работа към момента на трансформиране на длъжността за заемане от трудово по служебно правоотношение. Служителите, чието уволнение е отменено от съда и са възстановени на работа имат право да заявят назначаването като държавни служители на същата длъжност. Предпоставка за упражняване на правото е получаване на уведомление за промяната на характера на правоотношението, настъпило по време, през което те не са работили в съответната администрация. В случая това задължение не е изпълнено от органа по назначаването и той не може да се позовава на неизпълнение на изискването за подаване на необходимите документи по ЗДСл от страна на уволнения служител, който е изразил воля за заемане на длъжността. Месечният срок за подаване на заявление по чл. 8 от ЗДСл следва да се брои от уведомлението на ръководителя на администрацията, че длъжността е предвидена за заемане по служебно правоотношение, тъй като тогава възниква правото на служителя да бъде възстановен на длъжността при условията на държавната служба.

Предвид горното, оспорената заповед, съдържаща отказ за назначаване на П. Б. И. като държавен служител на заеманата преди уволнението му длъжност е незаконосъобразен, в противоречие с § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл и следва да бъде отменен, а преписката – върната на органа по назначаването за произнасяне по подаденото заявление в 14 – дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

При този изход на съдебния спор и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за съдебното производство в размер на 600 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд София – град,

Първо отделение, 43 - ти състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ отказ на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, обективиран в заповед № 145/12.08.2013г. за назначаване на П. Б. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап. 4 на длъжността директор на Областна дирекция на ДФ „Земеделие” [населено място] по реда на § 4, ал. 2 от ЗДСл.

ВРЪЩА преписката на органа по назначаване за произнасяне по подаденото заявление, при спазване указанията на съдебното решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на П. Б. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап. 4 сумата от 600 (шестотин) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: